

COMMENTAAR

Peter Mijlemans
Nieuwsmanager

Eer en waardigheid?

Wat nog moeilijk ontkend kon worden, is nu ook bevestigd. Koning Albert is de vader van Delphine Boël. De koning bekend en staakt verdere procedures. De manier waarop hij dat doet, blijft wel even harteloos als de manier waarop hij haar verstoten heeft.

Stapels bewijs waren er over Albert en zijn lief-deskind. De contacten, de briefwisseling aan haar Papillon, de getuigenissen. De finale doodsteek voor de hardnekkig ontkening van de koning was uiteindelijk het DNA-bewijsmateriaal. Zijn voorvaders die ook wel eens een buitenechtelijke stapje in de wereld durfden te zetten, hadden het geluk dat de wetenschap nog niet zo ver gevorderd was. De bekentenis is duidelijk van moetens.

Twintig jaar geleden, toen het voormalige staats-hoofd het contact met Boël verbrak, had hij al *Et alors* kunnen zeggen. Dat deed de Franse president François Mitterrand toen uitlekte dat hij een buitenechtelijke dochter had die hij in de armen had gesloten. Albert verkoos van het liefdeskind een verstoten kind te maken. Zes jaar geleden,

"Alberts bekentenis klinkt erg wrang. Die is van moetens. Terwijl hij 'kom in mijn armen kind', had moeten zeggen"

toen uitlekte dat Boël het vaderschap wilde bewijzen, had hij *Et alors* kunnen zeggen. Albert verkoos het licht van de zon te blijven ontkennen.

Ergens in Laken moeten er nog mensen rondlopen die dachten dat de koninklijke familie onge-maaktbaar is. De destructieve strategie die Albert gevolgd heeft, is niet alleen zijn schuld. Zijn familie, zijn entourage, zijn vrienden, zijn advocaten hadden hem jaren geleden al moeten overtuigen om *Et alors* te zeggen. Kom in mijn armen.

Zelfs nu klinkt de bekentenis er als één uit een bitter hart dat probeert grootmoedig te lijken. De klemtoon ligt op de pijnlijke procedure die Boël heeft gestart en de blijvende juridische betwistbaarheid van die aanpak. In plaats van te zeggen, *et alors*. Kom hier mijn kind.

Het getuigt van weinig klasse en menselijkheid om eraan toe te voegen dat de beslissing met "eer en waardigheid is genomen". Alsof het een nederige, nobele toegift betrof. Boudewijn kreeg de bijnaam van de trieste koning door wat het lot hem toebedeelde. Albert mag de titel krijgen van de zielige koning. Het onheil dat hem trof, heeft hij zelf veroorzaakt. En niet met eer en waardigheid opgelost.

Reageer op commentaar@nieuwsblad.be

MAREC

DAG 247...

EINDELIIK UITSLUITSEL

20 jaar ontkennde Albert vaderschap van Delphine Boël om Paola te ontzien, maar DNA is onverbiddelijk

IJSKOUDE ERKENNING

Van onze royaltywatcher
Wim Dehandschutter

"De wetenschappelijke conclusies tonen aan dat ik de biologische vader van Delphine Boël ben." Koning Albert geeft na ruim twintig jaar het bestaan van zijn buitenechtelijke dochter toe. Jaren heeft hij dat geweigerd, onder meer om zijn echtgenote Paola te ontzien. Door zelf de resultaten van het DNA-onderzoek te communiceren, hoopt hij mededogen van het volk te wekken. Maar hij doet dat op zo'n kille en afstandelijke manier dat hij er Delphine Boël mee treft in het diepste van haar ziel.

Twintig jaar heeft Delphine Boël (51) publiekelijk om zijn erkenning gesmeekt. Eerst enigszins onschuldig met haar papier-maché, haar schildertjes en andere kunst als mogefout. En toen ze niet gehoord werd, koos ze voor de harde weg via de rechtbank. Na zeven jaar heeft zij de juridische strijd gewonnen. Gisteravond liet koning Albert een persmededeling verspreiden, waarin hij toegeeft dat hij haar biologische vader is. Hij zal niet verder procederen. Het moet zonder twi-jfel

de moeilijkste beslissing uit zijn leven zijn geweest, veel moeilijker zelfs die dan over zijn troonsafstand.

Het nieuws komt nochtans niet als een verrassing. De fysieke gelijkenissen waren té treffend: diezelfde kin, datzelfde voorhoofd, die ogen. Waarom nu pas de erkenning? Omdat Albert net de resultaten van het DNA-onderzoek had ontvangen. En die lieten geen ruimte voor twi-jfel. Delphine heeft dezelfde vader als koning Filip, prinses Astrid en prins Laurent.

Gezichtsverlies beperken

De koning kon wachten tot een rechter op basis van de uitslag Delphine Boël zou erkennen. Maar door zelf te communiceren, wekt hij de indruk dat hij tot inkeer is gekomen en hoopt hij zijn gezichtsverlies te beperken.

In de persmededeling wijst Albert erop dat hij zich sinds de geboorte van Delphine "nooit gemengd heeft in familiale, sociale of educatieve beslissingen" over haar. Daarmee verloochent hij zijn verleden met Delphine, want in haar kindertijd was hij

prominent aanwezig. Volgens sommigen was hij zelfs gaan geloven dat zij onmogelijk zijn dochter kon zijn. Het verklaart misschien waarom hij haar noodkreet jarenlang negeerde.

Koning Albert beklemtoont ook dat zij het was die "meer dan veertig jaar later besliste een lange, pijnlijke procedure op te starten". Woorden die zakelijk en beschuldigend overkomen. Helemaal in lijn met zijn kille, afstotende houding van de voorbije jaren. En daarmee steekt hij Delphine opnieuw een mes in de rug.

Marc Uyttendaele, advocaat van Boël, zegt zelfs letterlijk dat de toon van het persbericht zijn cliënte pijn heeft gedaan. "De koning blinkt niet uit door grote elegantie. Hij stelt zichzelf voor als het slachtoffer, terwijl - voor de goede orde - mijn cliënte hier het slachtoffer is. Elke man doet soms dingen waar hij zijn verantwoordelijkheid voor moet nemen. Hij heeft dat jarenlang niet gedaan. Het persbericht is extreem ijzig van toon, en verradt geen enkele vorm van affectie." Alain Berenboom, advocaat van koning Albert, noemt de mededeling nochtans "heel persoonlijk". "Dit is toch geen gewone mededeling van het paleis?"

Albert had zich deze schandpaal kunnen besparen, als hij eind 1999

slimmer was geweest (of zich beter had laten adviseren). Enkele weken nadat het bestaan van Delphine was uitgelekt, sprak hij het volk toe in zijn jaarlijkse kerstrede. Hij verwees naar zijn huwelijks crisis van dertig jaar voordien die hem in herinnering was gebracht. Maar hij vermeldde op geen enkel moment Delphine Boël,

Met zijn beschuldigende woorden steekt de koning Delphine een mes in de rug, in de lijn van zijn kille houding de voorbije jaren

laat staan dat hij haar bestaan toefaf. Albert had beter het voorbeeld van François Mitterrand gevolgd. Toen het bestaan van diens buitenechtelijke dochter uitkwam, reageerde de voormalige Franse president lachend met de zin: *Et alors?* Nou, en? Twee woorden, meer niet. Het zou de populaire Albert zelfs sympathiek hebben gemaakt.

Nu dreigt hij de geschiedenis in te gaan als de meest menselijke koning der Belgen die de meest onmenselijke

lijke levenskeuze maakte.

Naar verluidt was Albert van plan verder te gaan in zijn kersttoespraak, maar mocht hij niet van koningin Paola. Voor haar was Delphine Boël de levende herinnering aan de pijnlijkste fase uit haar leven en dat van haar echtgenoot. Albert heeft de zaak daarop twintig jaar lang sluismeren, en de voorbije jaren helemaal zien ontploffen. Een buitenechtelijke kind zou in elke familie een pijnlijke zaak zijn. Maar als publiek figuur was Albert helemaal in het nauw gedreven. Gesteld dat hij opeens zou toegeven, zou hij dat ervaren als gezichtsverlies.

Niet voor het geld

De zaak gaat nu verder. In juni volgen nog de pleidooien voor het Brusselse hof van beroep, maar die lijken maar weinig belang meer te hebben. "Luister, het doel was eerst en vooral een affectieve erkenning", zegt Boëls advocaat Uyttendaele. "Vanaf nu zal ze een legitiem kind zijn, zoals alle andere legitieme kinderen (Filip, Astrid en Laurent, ndr.). Maar u weet: het fortuin van Jacques Boël was onmetelijk groter dan dat van de koning. Voor het geld heeft ze het niet gedaan."

Wat de koning écht zegt

Koning Albert betwist dus niet langer dat hij de biologische vader van Delphine Boël is. Maar de letterlijke mededeling waarin hij het nieuws gisteren zelf bekendmaakte, is allesbehalve hartelijk voor zijn vierde kind. Wat zegt de koning écht?

Hij kon niet anders

"Zijne Majesteit koning Albert II heeft kennis genomen van de resultaten van het DNA-monster dat hij afstond op vraag van het hof van beroep in Brussel. De wetenschappelijke conclusies geven aan dat hij de biologische vader is van mevrouw Delphine Boël."

"Op vraag van het hof van beroep in Brussel", schrijven zijn raadslieden. Lees: verplicht. Koning Albert kon geen kant meer uit toen het gerecht hem na de zoveelste procedure dwong een DNA-staal af te staan. De resultaten van het onderzoek in het Erasmusziekenhuis werden gisteren aan de verschillende partijen kenbaar gemaakt. Het staat wetenschappelijk vast dat Delphine Boël het biologische kind van Albert is. Hij kon dus niet langer betwisten dat hij de wettelijke vader is.

Hij gedroeg zich nooit als vader

"Ook al zijn er juridische argumenten en bezwaren om het feit te rechtvaardigen dat een wettelijk vaderschap niet noodzakelijk de weergave is van een biologisch vaderschap, en dat de gevolgde procedure betwistbaar is, heeft koning Albert beslist om die niet op te werpen en met waardigheid en eer een punt te zetten achter deze pijnlijke procedure."

In de mededeling wijst koning Albert erop dat hij zich sinds de geboorte van Delphine Boël nooit gemengd heeft in "familiale, sociale of educatieve beslissingen" over haar en dat hij "steeds de band heeft gerespecteerd tussen mevrouw Delphine Boël en haar wettelijke vader".

Alain Berenboom, de advocaat van Albert, hamerde er gisteravond meermalen op dat koning Albert zijn dochter echter niet eerder kon erkennen, omdat Jacques Boël eerst het vaderschap over Delphine moest afgeven. Dat gebeurde pas iets meer dan een jaar geleden.

Hij voelt zich slachtoffer

"Meer dan veertig jaar later besliste mevrouw Delphine Boël om haar wettelijke en socio-affectieve band met haar vader te verbreken en van familie te veranderen. En dat via een lange, pijnlijke procedure, die juridisch contradictoir bleek."

Het mag duidelijk zijn: koning Albert is er allesbehalve over te spreken dat het verhaal van Delphine Boël de laatste jaren zo breed publiekelijk werd uitgesmeerd. Hij betreurt dat zijn privéleven nooit werd gerespecteerd.

Hij toont geen empathie

"Met respect voor de justitiële instellingen heeft koning Albert zich niet gemengd in de discussies buiten de rechtszaal. Om die reden heeft hij beslist om te reageren en om zijn standpunt in deze zaak te verduidelijken."

"Een zeer persoonlijke mededeling van de koning", noemen zijn advocaten het letterlijke persbericht. Delphine Boël daarentegen zegt dat de woorden "pijn doen". "Omdat het zo koel werd opgesteld, zonder enige empathie", zeggen haar advocaten. (mkm)